

dziecka, pedagogika kultury biblijnej, a także dwa zagadnienia natury czysto medycznej, a mianowicie kwestia chorób serca oraz endokrynologii w kontekście procesów wychowania i życia w rodzinie.

Warto podkreślić, iż w całej dyskusji konferencyjnej pojawiły się pewne znaczące tendencje. Jedną z nich dotyczyła roli pełnego osobowego rozwoju uczniów, zwłaszcza tych, którzy wymagają specjalnej troski. Drugą tendencją wskazywała na ogromną troskę wobec dzieci nie tylko ze strony rodziców, nauczycieli i wychowawców, ale także środowiska naukowego.

*Ks. Marian Zdzisław Stepulak
Katedra Psychoprofilaktyki Rodziny
Instytutu Nauk o Rodzinie KUL*

SPRAWOZDANIE Z XX POLSKO-NIEMIECKIEGO SYMPOZJUM
„WŚRÓD SWOICH...”.
POTRZEBY CHORYCH PSYCHICZNIE
I ODPOWIEDZIALNOŚĆ LOKALNEJ SPOŁECZNOŚCI.
XX. DEUTSCH-POLNISCHES
SYMPOSIUM „PSYCHISCH KRANK – UND NUN?”
DIE BEDÜRFNISSE DES PSYCHISCH KRANKEN
UND DIE VERANTWORTUNG DER GEMEINDE
Lublin, 1-4 października 2009 roku

XX Polsko-Niemieckie Sympozjum „Wśród swoich...” było sponsorowane przez marszałka Województwa Lubelskiego oraz rektora Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Sympozjum zostało otwarte 1 października 2009 roku przez Andrzeja Cechnickiego z Krakowa i Elmara Spanckena z Mönchengladbach. Następnie został wygłoszony (przez prof. J. Kłoczowskiego) wykład inauguracyjny pt. „Lublin – miejsce szczególne”. W drugim dniu konferencji, poświęconym tematowi: „Potrzeby i oczekiwania”, zostały wygłoszone następujące referaty: „Potrzeby i oczekiwania z perspektywy beneficjentów” (którego autorami byli: Konrad Wroński, Jolanta Janik oraz Marcin Szuba z Krakowa). Kolejny referat, również o potrzebach beneficjentów w Niemczech, wygłosiła Sybille Prins. W dalszej kolejności głos zabrał Andrzej Czernikiewicz z Lublina, podejmując zagadnienie psychiatrii środowiskowej z perspektywy profesjonalistów. Tę sesję zakończył referat Heinricha Keuppa z Monachium na temat przyszłości gminy. Sesja popołudniowa składała się z siedmiu tematycznych grup roboczych, które odbyły się w następującej kolejności: 1) Psychiatria środowiskowa z perspektywy profesjonalistów (moderatorzy: Andrzej Czernikiewicz, Lublin; Thomas Becker, Günzburg; Heim Knobler, Tel Aviv); 2) Kościół, religia i chorzy psychicznie w parafii (moderatorzy: Marian Stepulak, Lublin; Jacek

Prusak, Kraków; Johannes Löffler, Günzburg; Peter Silfen, Tel Aviv; 3) Polsko-niemieckie tabu (moderatorzy: Barbara Józefik, Kraków; Krzysztof Szwejca, Kraków; Hans-Martin Brüll, Meckenbeuren-Liebenau); 4) Współpraca profesjonalistów, pacjentów i gminy w Lublinie i Berlinie (moderatorzy: Artur Kochański, Lublin; Paweł Fijałkowski, Lublin; Daniela Brandtner, Berlin; Detlev Deter, Berlin); 5) Chorzy psychicznie i ich rodziny (moderatorzy: Anna Przewłocka, Kraków; Ewa Radwańska, Kraków; Karin Pohl, Rendsburg); 6) Inspirująca rola stowarzyszeń w opiece środowiskowej (moderatorzy: Paweł Bronowski, Warszawa; Dieter Schax, Mönchengladbach; Matthias Rosemann, Bonn); 7) Reforma psychiatrii na Ukrainie. Sąsiedzka współpraca (moderatorzy: Krzysztof Nazimek, Opole; Detlef Klotz i Niels Pörksen, Bielefeld; Irina Pinchuk, Kijów). Na koniec tego dnia obrad odbyło się Walne Zgromadzenie członków PNTZP, na którym podsumowano też współpracę polsko-niemiecko-ukraińską.

Tematem trzeciego dnia obrad była odpowiedzialność wspólnoty; moderatorami tej sesji byli: Bernward Vieten (Paderborn) oraz Aleksander Araszkiwicz (Bydgoszcz). Następnie, z ramienia Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego, wystąpił Jacek Wciórka z Warszawy, a po nim Paweł Fijałkowski z referatem „Lublin jako dobra wspólnota”. W drugiej części obrad podejmowany był temat: „Nasze «najlepsze błędy». Doświadczenia z niemieckiej reformy”, zaprezentowany przez Nielsa Pörksena (Bielefeld). Na koniec części naukowej odbyła się dyskusja plenarna, której moderatorami byli: Jacek Wciórka (Warszawa) oraz Niels Pörksen (Bielefeld). Na zakończenie dnia miało miejsce zwiedzanie Lublina, w tym obozu w Majdanku. W niedzielę zaś uczestnicy konferencji mieli możliwość całonocnego zwiedzania Zamościa.

Hasło tegorocznego, XX już sympozjum odnosiło się do słusznej idei psychiatrii środowiskowej jako nowej alternatywy dla tzw. psychiatrii biologicznej, która w warunkach polskich jest dominującym jeszcze nurtem. Do psychiatrii środowiskowej włączane są lokalne społeczności. Niemieccy goście zaprezentowali własne doświadczenia, w których wskazywane były pozytywne rezultaty ich pracy, m.in. w Berlinie i jego okolicach. Podawane były też przykłady włączania się w tę pracę wielu ludzi związanych nie tylko z Kościołem katolickim, ale także z innymi wspólnotami, np. Kościoła protestanckiego. W zjeździe uczestniczyli psychiatry, psychologowie, zwłaszcza kliniczni, zaangażowani w pracę z chorymi psychicznie w Polsce, w Niemczech i w Izraelu. Ciekawe też były przykłady pracy polskich specjalistów w Niemczech z pacjentami pochodzącymi ze środowisk polonijnych.

Warto dodać, iż polsko-niemieckie Towarzystwo Zdrowia Psychicznego publikuje swoje materiały w rocznikach „Dialog”. Jest to wydanie w języku polskim i niemieckim, przygotowane przez zespoły redakcyjne z Krakowa i Münster. Ostatni tom nosił tytuł: „Utrata zdrowia psychicznego. Pozbawiony ojczyzny – uciekinier, wypędzony, emigrant czy przybysz?!”.

Warto podkreślić, iż tego typu sympozja integrują wysiłki wielu naukowców, kierujących się nie tylko wspólnymi naukowymi ideami, ale także związanych wspólną historią i dramatycznymi wydarzeniami z okresu II wojny światowej i okresu powojennego.

*Ks. Marian Zdzisław Stepulak
Katedra Psychoprofilaktyki Rodziny
Instytutu Nauk o Rodzinie KUL*